

Sľuby, sľuby, sľuby...

Máme zasa **mesiac bláznov** a iných „vtákov“. Stĺpy vedenia, vývesné tabule, čisté priestory, steny oblepené plagátmi, fotografiami, poštové schránky bytov prepĺnené rôznymi reklamami a „ťažreklamami“ sľubujú nám úžasné ceny, úžasné zlacnenie, ale aj rôznych pánkov, čo doteraz na nás z vysoká kašľali – poďte, poďte, poďte... Kam? Zaisťiť vám, milostpáni, ľahký život, plné vrecká peňazí, blahobyť nevidaný ani za veľkorímskej ríše za cézarov – no nič, škoda hovoriť, tobôž písať a ničť si zbytky zdravého rozumu, čo nám ešte ostal. Idúcky ráno do supermarketov, čo majú veľkú sieť v tomto mestečku, s hrôzou zisťujem, že kľudne, za mierne „výhodné“ ceny predávajú nátierkové margaríny dva dni po skončení termínu použiteľnosti. Keď som bol v treťom veľkoobchode, už mi to nedalo a hovorím pokladníčke: „mám k vám poslať obchodnú inšpekciu?“ Vysvetľujem, že kľudne predávajú dva dni po expirácii náterkový margarín /plný výrobnej vody, dodávam, preto je „light“/ za skoro normálnu cenu. Ale čo, kýve nechápavo hlavou. Možno si nevedomili, že vyškolený spotrebiteľ /v neholúcii sme si mysleli, že budeme „zákazníci“/ nosí silné okuliare a sleduje dátumy na viečkach a obaloch. Darmo ich personál skúša poutierať špiritusom napustenou handričkou. Dajú sa prečítať. Dajú, a je už na čase, aby si naši „podnikavci“ uvedomili, že obľobváky nás už preškolili a že už väčšina z nás ničomu neverí. Ani politikom, ani vláde či prezidentovi. Darmo teraz behajú kandidáti po mestečkách, o ktorých doteraz ani nechyrovali, darmo behá do mestečiek na juhu pán podpremiér a v rámci „osláv“ nejakého výročia dvesto rokov starej revolúcie nabáda verných, koho voliť z dvoch možných. Lenže ešte stále je medzi nami dosť takých, čo sa ešte neprebudili. Dôchodcovia, treba ich kúpiť. Ako? Nuž im navrhne, že v **júli dostonú** k dôchodku ešte tisíciku. Veríte? Verte! Ak ste si nevšimli, o čom som písal vo februárovom čísle HL o novelizácii antidiskriminačného zákona o vdoveckých dôchodkoch zrovnoprávňujúcich osame-

lých starcov a nielen stareny – vaša škoda. Teraz sľúbime, do júla tri razy novelizujeme, vytvoríme zasa nejakú „skupinku“ a sľubenú tisíciku si v parlamente a vo vláde rozdelíme sami. A niekto!konásobne! Celkom mi to pripomína Chalupkovo Kocúrkovo, resp. vyváranie guláša a podávanie piva pod mostami pred niekdajšími „voľbami“ „Otca vlasti“ a jeho verných. Pamätáte sa? Asi ste už zabudli, tak vám to radšej občas budem pripomínať...

Boli ste **referendit**? Nie? Áno? Načo, pýtam sa ja. Terajší vládcovia to efektne zametú pod koberec, aj ústavný orgán im to odobrí, veď paragrafy sú tak efektne skrútené, že ich ani EÚ nerozvinie. Myslite si, že keď prídu iní papalášikovia, že budú inakší? Nedajte sa vysmiať, nič sa nezmení. Pozrite sa na nočné vysielanie z parlamentu /ak to do rána nevystrihajú/: sála skoro celkom prázdna, iba niekto klipká za predsedníckou tribúnou /neviem iné príhodné slovo na tú fraškareň/, prázdne kreslá poslancov, iba kde-tu sliedna zapnutý notebok, rozhádzané noviny, a v kuloároch klubov strán veselo, smiech, ba priam rehot – ešte šťastie, že je tam celkom slušná zvuková izolácia. Nevie, prečo si myslíte, že keď prídu iní, že budú lepší? Veď máme plnú hubu „**korupcie**“, poslanci len tak bijú na poplach. Ja sa pýtam, to snád' nie je korupcia, keď si beztreštno /či opozícia, či koalícia/ spolu jednomyselne odhlasujú zvýšenie svojich požitkov /nedá sa hovoriť o plate/, o zlepšení súkromného majetku, ciest do Tramtárie a iných krajov, kde by sa za normálnych okolností nielen do konca života nedostali, ale o ktorých ani do smrti nechyrovali! A tí hlupáci tam vonku /to ako voliči/ im skočia na každý podvodník, ktorý si odhlasujú vo svoj prospech, nepustia medzi seba nikoho, len tých vybraných. Hm, vybraných, podľa ktorého kľúča? Politicky negramotných v tzv. parlamente sme už za totality zažili dosť. Lenže boli lacnejší, mali prakticky iba jednu výhodu, mohli zadarmo cestovať vlakom v prvej triede do Prahy či inde. Títo terajší fešáci musia mať pri každej novej voľbe nové autá, no-

vých bodygárdov, nové vily, frajerky – ale len jeden žalúdok, jedno srdce, jedny pľúca a aj tak pôjdu tam, odkiaľ im ani koalícia nepomôže.

Spomenul som si na päťdesiate roky minulého storočia. Mladší, pokiaľ ich to zaujíma, si spomenú s nami. Pamätáte sa na monstreprocesy so Slánskym a spol., na buržoázných nacionalistov, špionáže, na Clementisa, Novomeského, ba dokonca aj na Husáka? Podaktorých po vykonštruovaných kauzách poviesili, zastrelili, na doživotie odsúdili a podobne. Občania jednohlasne súhlasili, báli sa o svoj životik, a vykonštruované procesy zúrili. Dnes sa nič také nestane! **Máme demokraciu!** Premiér si vymyslí akési „skupinky“, ale je múdry, nikoho nenechá odsúdiť na vykonštruovanom procese, nie, on je múdry. Tvári sa akoby nič, on muzikant, len jednému obrazne odreže hlavu, inému obrazne vyloží krk, odtne vládnucu ruku a kľudne sa usmieva do objektívu kamier televízie – on je predsa spravodlivý! K sebe, samozrejme! Každý má právo sa pomýliť, možno aj pápež, neviem, ale asi áno, keď takýchto vrtichvostov prijíma na osobitnej audiencii. Ale to už je o inom. Takže: „Nihil novum sub sole!“ /Nič nové pod slnkom – maturanti./

Tlačový škriatok. To je pojem! Vládne tlačovým slovom, vládne autorom. Aj mojimi písákami. Toľ minulý mesiac som písal o „výhodách“ členstva v EÚ. O peňažných príjmoch, o možnostiach cestovať po celej Európe za prácou, bohatstvom, mladosťou, za čímkoľvek, len preč odtiaľto – tu to vraj stojí za milú... Nie je to pravda. Písal som o mzdách v **Írsku**, kde zatiaľ nie je stop pre robotníkov od nás. Lenže ten škriatok si zaúradoval, zasmial sa, a pri prepise do tlaču vložil do slova „Írsku“ miesto „s“ vedľa ležiacu klávesnicu stlačil, bol z toho „**Iraku**“. Čitateľ sa podivil, ten autor je blbec, ešte aj ten náš tu má za sprostých – veď Irak nie je v EÚ a nikdy nebude mať žiadne euro! Mrzí ma to, ale čo, pre škriatka je prvý apríl celý rok, a nielen teraz, keď toto píšem. Ono je naozaj „**prvý apríl**“, takže si to všetko prečítajte ešte raz...

drga

Prednáška o náboženstvách v Poiplí

Mestská knižnica v Šahách postupne spestruje a obohacuje svoju činnosť. 12. februára sa uskutočnila prednáška **Mgr. Tibora Pálinskása**, zodpovedného vedúceho Hontianskeho múzea a Galérie Lajosa Simonyiho. V zaujímavej prednáške načrtol hlavné momenty vývoja náboženstiev a náboženských foriem v oblasti Poiplia.

V úvode zdôraznil, že formovanie náboženských kultov v značnej miere ovplyvňovali permanentné etnické zmeny a hospodárske, resp. prírodné prostredie v tom-

to regiónu. Zásadné zmeny nastali po príchode takých kmeňov, ktoré sa venovali obrábaniu pôdy.

Pripomenul, že na našom okolí je veľa takých archeologických hodnôt – predmetov, ktoré čakajú na odborné vykopávky. Pomocou týchto nálezov by sa mohol doplniť aj obraz o vývoji náboženských foriem v našej oblasti.

O kresťanstve sa bude prednášať v ďalšej časti seriálu.

/korpás/